

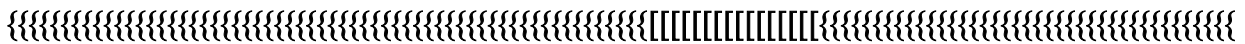
Protestantse Gemeente Boxmeer

Praatjes van uw predikant

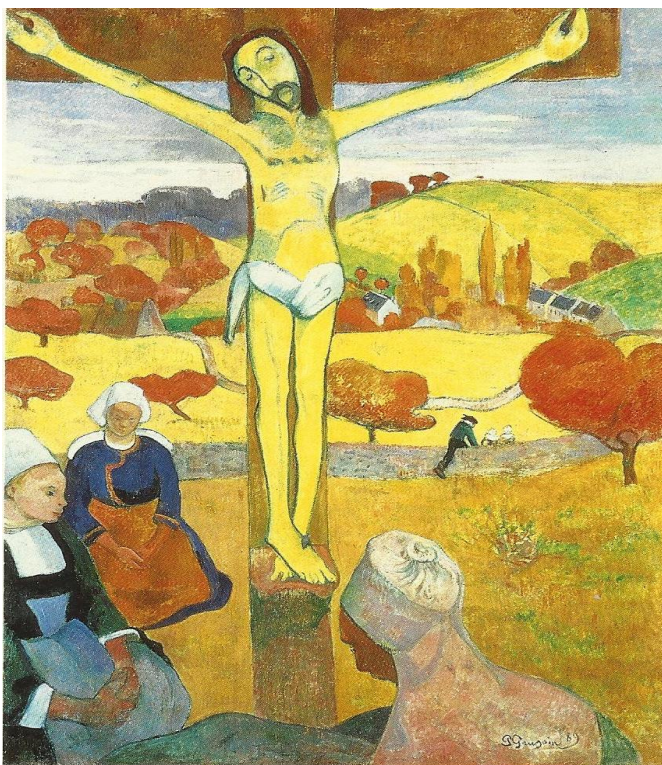
Nr 6 tijd voor Pasen 2013

Beste mensen,

Al weer sinds maart 2011 ben ik actief als uw waarnemende predikant. Intussen heb ik van velen van u het e-mailadres mogen ontvangen en dat is toch een mooi middel om op een moderne manier contact te onderhouden.

De eerstkomende woensdag 13 februari is het Aswoensdag, het begin van de veertigdagentijd 2013. Deze periode van veertig dagen duurt tot en met stille zaterdag. Bij het tellen van de veertig dagen worden de zondagen niet meegerekend. Zondag is immers een feestdag en de soberheid van deze weken mag dan even onderbroken worden. Het hoogfeest van Pasen vieren we op zondag 31 maart 2013 en dat is dan tegelijk het begin van de paastijd. Elke dag in de veertig dagentijd is er een. Elke dag kunnen we geloven, vieren en vasten. Dit is ook een tijd van bezinning en van soberheid. Elke dag ontstaan er nieuwe kansen en krijgen mensen nieuwe moed. Tijdens de diensten wandelen we langs de woorden van het Onze Vader, totdat we op Pasen bij de lofverheffing uitkomen: Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen

Paul Gauguin,
De gekruisigde Christus in geel,
olieverf op doek, 1889.
General Purchase Funds 1946,
Albright-Knox Art Gallery, Buffalo, NY.

Waar het op aankomt

Is dit niet waar het op aankomt:
hongerigen je brood reiken,
vluchtelingen een thuis bieden,
naakten kleden, je medemens
niet verloochenen?
Dan zul je licht zijn,
glanzen als een nieuwe dageraad;
kracht keert in je terug,
je kunt verder, met gerechtigheid
als de zon op je weg.
Als je hem aanroept, het Licht,
dan antwoordt Hij.
Als je om hem schreeuwt,
zal Hij zeggen: hier ben ik.
Als je niemand onderdrukt of minder acht,
als je het kwaad onverbloed
aan de kaak stelt, als je je brood deelt
met iedere behoeftige, en als je de
verlangens van de armen niet negeert,
dan zal jouw licht stralen
in deze donkere wereld. Zijn licht zal
stralen in jouw bestaan!

Deze keer wil ik de lezers attenderen op een gedenkwaardige activiteit van de landelijke Raad van Kerken. Op 20 februari, dat is over krap twee weken, wordt er in Utrecht een dag georganiseerd rond de afschaffing van de slavernij. Ik heb het voorrecht daar de dagvoorzitter van te mogen zijn.

Ze heette Kogeldans ...

Volgend jaar is het 150 jaar geleden dat de slavernij in Nederland eindelijk werd afgeschaft. Daar kan niet ongemerkt aan voorbij worden gegaan. Een bijdrage van dr. Margriet Gosker, lid van de beraadgroep Geloven en kerkelijke gemeenschap.

Ons land was een van de laatste landen die de slavernij afschaften. Dat gebeurde pas in 1863. Waarom duurde het zo lang voordat in Nederland het besef doordrong, dat slavernij onrechtvaardig, onrechtmatig en onmenselijk is? Welke belangen gaven daarbij de doorslag? Wie hebben er allemaal geld verdiend aan het in stand houden van de slavernij? Was met de afschaffing ervan de slavernij ook echt voorbij of moeten we het ook maar eens over de naweeën hebben? Hoe werd dit allemaal gelegitimeerd en welke theologische argumentatie speelde hierbij een rol? Zijn er parallellen aan te wijzen met de manier waarop ook racisme en onderdrukking van vrouwen wel van een theologisch legitimatie zijn voorzien? Wat en wie waren de drijvende krachten achter de strijd voor de afschaffing van de slavernij? En welke rol speelden de kerken daarbij?

Als wij woorden gebruiken als onrechtvaardig, onrechtmatig en onmenselijk, dan kunnen we ook niet om de schuldvraag heen. Welke schuld moeten we dan benoemen en wie heeft deze schuld ooit beleden? Wordt het geen tijd om dat te doen?

Ze heette Kogeldans. Dat zei me niet zo veel, totdat ik hoorde waar die naam eigenlijk vandaan kwam. Haar grootvader kon prachtig dansen, zo vertelde ze. En hij deed dat ook heel graag. Met zijn danskunst wist hij iedereen voor zich te winnen. Hij was een vrolijke man, maar jammer genoeg was hij slaaf. En zelfs als hij danste mocht hij de kogel aan zijn been niet verwijderen. En daarom dans- te hij met kogel en al. Ze heette Kogeldans. En ik begreep, dat zij een nazaat was. Opeens kwam slavernij heel dicht bij mij.

Op 20 februari 2013 wordt er een bijeenkomst georganiseerd in Utrecht om bij al deze dingen stil te staan (onder auspiciën van de Raad van Kerken en de Evangelische Alliantie). Het thema is 'Slavernij: goedpraten of uitpraten?' Een aantal mensen zal zich uitspreken, onder wie ds. Hans Visser, Yosé Höhne-Sparborth, Caroly Houmes en Kathleen Ferrier. Maar we staan niet alleen bij deze dingen stil. We lopen er ook mee rond. En wel in alle letterlijkheid. Na het bezinnende gedeelte kunnen alle deelnemers meedoen aan een wandeling door de Utrechtse binnenstad van ongeveer anderhalf uur (15.30-17.00 uur), onder leiding van deskundige gidsen, die ons sporen tonen van het slavernijverleden, die in de stad nog altijd zichtbaar aanwezig zijn, voor wie het wil zien.

Tentoonstelling Via Dolorosa

Vanaf 18 februari tot 1 maart is er in de Protestantsekerk van Boxmeer een tentoonstelling te zien, die het pesten op school verbindt met de kruisweg van Jezus. Vele scholen zullen op afgesproken tijden onze kerk bezoeken. Via Dolorosa is een benaming voor de kruisweg van Jezus. Deze kruisweg wordt al eeuwenlang verbeeld in de kunst. Ook de Zweedse fotografe Elisabeth Ohlson Walden heeft haar eigen moderne vertaling gemaakt. Zij heeft de kruisweg samen met basisschoolleerlingen vertaald naar hun belevingswereld rond het thema pesten. De tentoonstelling bestaat uit 15 indrukwekkende foto's, waarin de tieners als personages figureren.

En tenslotte wil ik u graag attent maken op een studiedag op 15 maart in Amersfoort, waaraan ik ook mijn medewerking hoop te geven.

De Raad van Kerken geeft mensen gelegenheid om nader kennis te maken met het rapport 'The Church, towards a common vision'. Op vrijdag 15 maart van 13.00 uur tot 16.30 uur is er een bijeenkomst belegd bij de Raad, c.q. het Oud-Katholieke Seminarium in Amersfoort. Het rapport geeft een inventarisatie van een lange discussie over de ecclesiologie. Zoals het BEM-rapport destijds min of meer een ultieme inventarisatie gaf over de visie van de kerken op doop, eucharistie en ambt, zo geeft het rapport 'The Church' de stand van zaken weer in de visies op de kerk. De verwachting is dat het rapport de komende jaren als referentiekader blijft gelden voor iedereen die een artikel schrijft over de identiteit en de organisatie van de kerk; het betreft dus een standaardwerk. In het kader van de voorbereidingen op de tiende assemblee van de Wereldraad van Kerken die in november in Busan wordt gehouden, wordt dit cruciale rapport verder besproken. Prof. dr. Leo Koffeman geeft tijdens de ontmoeting een inleiding op het document. Daarna geven ds Margarithé Veen, dr Margriet Gosker, Pastoor Wietse van der Velde en dr Jurjen Zijlstra, (allen lid van de Beraadgroep Geloven en Kerkelijke Gemeenschap) een impressie vanuit de eigen werksituatie plaatselijk. Aan het einde van de bijeenkomst geeft de algemeen secretaris van de Raad een samenvatting van punten die extra in het oog gehouden kunnen worden en eventueel meegenomen door de afvaardiging naar Busan.

Ik hoop, dat u weer hebt genoten van mijn praatjes

Met goede groet voor zieken en gezonden en houd goede moed

ds Margriet Gosker